

i Havet. — Dette hele System med Maftevidde vilde, anvendt paa et Land med saa komplicerede Fiskemetoder som vort, være i Strid med næsten alle Fiskeriinteresser, naar det gennemførtes, saa det virkelig hjalp noget i Retning af Fredning af Fiskebestanden.

Dette sidste tror jeg ikke det paa nogen Maade vil kunne; thi det vilde kræve megen Kontrol; og selv om det kunde gennemføres at kaste de Fisk ud, der vare fangede i andre Redstaber, end de for dem bestemte, vilde det dog kun hjælpe, saafremt disse Fisk kunde leve.

En Mafteviddebestemmelse kan kun tænkes gennemført i Farvande, hvor der bruges meget saa Arter af Redstaber, f. Eks. i Nordsjøen for den engelske Trawl; men da denne dog skal fiske mange Slags Fisk, maa Maftefjæret afpasses efter de mindre Arter Tunger og blive derved uden Betydning for Rødspætten.

Her er endnu ikke omtalt den store Mangel ved Mafteviddebestemmelsernes Udførelse i Praxis, at Mafterne forandre Størrelse, naar de blive fugtige, naar Redstabet bliver ældre, og naar det for Bevarrelsens Skyld toges eller tjæres med de dertil nødvendige Stoffer; saa at et Redstab, der i Dag er lovligt, er i Morgen maaste ulovligt. Dette bringer megen Kontrolbesværighed og store Udgifter for Fiskerne.

At denne Omstændighed i og for sig er en meget vægtig Anke imod Mafteviddebestemmelser, fremgaar tydelig af den Mængde Redstaber, der i Limfjorden kasseres, naar de blive ældre, fordi deres Mafter ere krympede for meget ind.

Bader det sig saaledes i Almindelighed slet ikke gøre ved Lov at sørge for, at de enkelte Fiskearter blive fangede med de for dem mest passende Mafter, gives der dog visse Undtagelser, hvor Maftebestemmelser kunne have Betydning, nemlig hvor der kan sættes en for alle Fiskeredstaber af visse Klasser, f. Eks. for Vaad, Ruser, mindste Maftevidde, der efter de lokale Forhold har nogen virkelig fredende Betydning. I Farvande, hvor Nalen spiller en Hovedrolle for Fiskeriindtægten, saasom i næsten alle vore mindre Farvande, der kan en Maftevidde, som man har den i Limfjorden for Nalevaadene, virkelig frede Nalen under en vis Størrelse, idet man kan paahbyde, at ingen Mafter mindre end de for Nalevaad normerede maa forefindes i Vaad i de omtalte Farvande; thi dette er en Bestemmelse, som kan kontrolleres.

Naar man er gaaet videre og har forsøgt at sætte en Maftevidde for de til større Fisk, f. Eks. Rødspætter, bestemte Vaad, da er man, forekommer det mig, gaaet for vidt. Man har desuden forbudt Rødspættevaadernes Brug i visse Maanedre, og Resultatet er blevet, at Fiskerne bruge Nalevaad til Rødspættefangst i den Tid, Rødspættevaadene ere forbudte. Dette sidste kan af ovennævnte Grunde ikke ret vel forbydes, uden at man ved, at de i disse Vaad fangede Fisk atter i levedygtig Stand kunne udsættes i Vandet.

Et andet Tilfælde, hvor Maftevidde kan tænkes at være praktisk gennemførlig, er ved et Sted som Søby, hvor for Djeblirket Fiskeriet kun drives med meget saa Slags Redstaber, nemlig næsten kun med Flyndergarn, der ere saa stormafkede, at de kun kunne fiske store Tunger og passende Rødspætter.

Under disse Forhold kunde en Maftevidde gøre Gavn; men hvis man senere fandt paa at ville fiske Kuller eller Torst, — eller hvis dette blev nødvendigt, vilde man heller ikke paa et saadant Sted kunne forsvare at forbyde Garn, der passede til disse Fisk; og tillader man saadanne mindremafkede Garns Brug, ere Bestemmelser for de store aldeles illusoriske; thi Kullergarn kunne udmærket fiske Rødspætter og andre Fladfisk, da de med Undtagelse af Mafternes Størrelse ere af omtrent samme Konstruktion som Rødspættegarnene. Utsaa ogsaa her vilde en virkelig Mafteviddebestemmelse kun kunne iværksættes, naar det paahbydes, at alle Rødspætter fangede i Kullergarn etc. atter skulde udkastes. Med andre Ord: Mafteviddebestemmelser har, med Undtagelse af Nalen, vor tyndeste Fiskeart, ingen Betydning for Fredning af Fiskene, uden de støttes af Bestemmelser om, at de i smaamafkede for andre Fisk bestemte Redstaber fangede større Fiskearter atter skulde udkastes i Havet.

Dette vilde kræve en stærk Kontrol daglig for hver eneste Fiskers Fiskeri paa Søen, og vilde overhovedet kun have Betydning, hvis de udkastede Fisk kunde leve.

Man vilde dog særlig med Forholdene i Limfjorden for Dje kunne gøre en Indvending mod det her udviklede: Selv om Fiskerne i denne Fjord om Sommeren, hvor Rødspættevaadene ere forbudte, have Lov til at fiske med Nalevaad, egue disse sig i